

Atrod mežu, atrod puķes

Vilku mācības pirmajā dienā vilki bija, bet meža nebija – ievirzes vadītāji sūkstījās, ka nav vietas, kur būvēt apmetni, bet tas tika atrisināts – mežs atradās. Savukārt zaļu sievai Līgai pēc puķēm ziedu vainagiem jādodas gandrīz divi kilometri. “Saimnieki ir tā gaidījuši ciemiņus, ka izplauts viss, kas vien plaujams,” saka Līga.

Īpaša tikšanās

Piektdien no rīta Zanes Ozoliņas Tautas tērpu ievirzē ciemosies Tautas tērpu skates laureāti, arheoloģiskā tērpa veidotāji Eduards Plankājs un Janta Jasjukeviča.

Kurinās cepli

Piektdien no pulksten 19 līdz 22 Tālavijas ielā 28 (pretī Amatnieku centram) notiks cepla kurināšana, kura laikā būs ne vien iespēja vērot cepla kurināšanas procesu, bet arī baudīt vietējos kulināros gardumus, nogaršot alu un šmakovku, kā arī apskatīt Amatnieku centra izstādes un satikt meistarus. Cepla izņemšana sestdien pēcpusdienā ap četriem vai pieciem. Sekojiet informācijai!

Pieprasītākās ievirzes

Laiki mainās, un tiem līdzī mainās arī saietā dalībnieku intereses. Visvairāk Ludzas 3x3 saietā dalībnieku pieteicās ievirzēm Rotkalšana, Robotika, Darbs ar mālu un Stāvairēšana, kā arī ievirzei Apzināties sevi un justies labi lielajā pasaulē.

Vokora puorsaceņa Vakara pasaciņa

Tu jau biji klausīties Vakara pasaciņu? Ja nē, noteikti aizej, jo dzimšanas apliecība tur nav jāuzrāda – pavērtām mutēm pasaku klausās gan mazuļi, gan viņu vecāki un vecvecāki.

Vēl nebija aizmirsts otrdienas stāsts par to, kā Valdis un Kārlis no Ventspils devās uz Ludzu, kad klāt bija trešdiena, kurā Annas tantes dēls Jānis pazuda un atradās pēc daudziem gadiem. Šis pārsteigums atmodināja Annas tantes dziestošo liesmiņu. Uh, cik tas bija skaisti! Bērni pēc tam parādīja, cik lielas ir viņu liesmiņas un gāja samīļot savas mammas, tētus, brāļus un māsas. “Mani pārsteidz nebeidzamā mīlestība, ko saņemu no mazajiem,” saka Vakara pasaciņas stāstītājs Jānis Grūtups.

Ak, pavisam aizmirsu, ka Jāņa stāstītais nav nekādas pasakas, bet patiesi notikumi, ko Jānis pierāda, argumentēti atbildot uz visiem klausītāju jautājumiem un kļiedējot jebkuras šaubas. “Trešdien bērni teikuši, ka vakarā nevarēja aizmigt, jo vēl un vēl domāja par

otrdienas pasaku – vai tik neatnāks Tukuma meitenes. Tātad tā viņus ir uzrunājusi,” saka Jānis.

Pirmoreiz viņš vakara pasaciņu stāstīja Vecpiebalgas 3x3 nometnē, kur Jāni tam uzrunāja pavisam negaidīti. Toreiz, sākot stāstīt kādu sev zināmu pasaku, Jānis saprata, ka tas tomēr neder – bērniem nepatīk kaut kas pareizs un gatavs, pasaku nevar arī lasīt no grāmatas. “Bērniem vajag pilnas bildes un sajūtas – tā, lai viņi tic. Pirms gaidāmās Vakara pasaciņas izdomāju tikai tās pamatu, bet stāsts rodas uz vietas. Bērniem ļauju manu stāstu komentēt, lai viņi līdzdarbotos – tā ir mūsu saruna,” saka Jānis.

Jānis jau kopš pamatskolas gribēja būt aktieris, un par ceļa zīmēm šai izvēlei pateicas savai skolotājai Elīnai Apsītei. Tagad viņš ir Rīgas Jaunā teātra aktieris, darba pilnas rokas, jo ik mēnesi jānospēlē apmēram 17 izrādes. Jānim ir loma ar izrādē *Dzimšanas dienas kūka*, un tieši no tās viņš iedvesmojās trešdienas Vakara pasaciņai par laika ratu.

Lolita

Dienas rīts

Ko darīsim rīt?

Piektdiena, 14.jūlijs

8.00-9.00 Mosties ar smaidu

9.00-9.35 Brokastis

9.40-10.00 Tautas skaitīšana, Rīta TV

10.10-12.45 Rīta ievirzes

13.00-13.50 Pusdienas

14.00-16.30 Pēcpusdienas ievirzes.

16.45-18.45 Pievakares ievirzes.

Piektdienas Apvārsni Eiropas Parlamenta viceprezidents Roberts Zile un režisors Viesturs Kairiņš.

19.00-19.45 Vakariņas

20.00-22.00 Daudzinājums.

Pulcēšanās goda drānās pie Ludzas pilsētas vidusskolas.

Ielāgo savas istabiņas nosaukumu un uzzini, kur katra tauta dzīvojuši – tas noderēs Daudzinājumā. Līdzī jāņem puķes ugunsvietas rotāšanai.

23.00... – Nīkšana, Danči

Mobilā dabas klase

Ceturtdien pēc pusdienām saietā viesojās īpašs mikroautobuss – pārvietošana inovatīva, auditoriju iesaistoša un mūsdienīga dabas izglītības ekspozīcija.

Dabas aizsardzības pārvaldes Mobilā dabas klase piedāvāja atraktīvā un izklaidējošā veidā izziņāt dabas ekosistēmas, dabas vērtības un iesaistīties dabas saglabāšanas pasākumos. Aktivitātes veidotas kā darbnīcas un dabas izglītības spēles, iepazīstinot ar piecām dažādām ekosistēmām – mežiem, saldūdeņiem, jūras piekrasti, zālājiem un purviem, šo ekosistēmu elementu savstarpējo saistību, potenciālajiem draugiem, apsaimniekošanas veidiem un nozīmi, kā arī katra cilvēka iespējām iesaistīties dabas vērtību saglabāšanā. Mums ļoti patika!

Sveicam!

Šodien, 13. jūlijā, vārdadienu svin **Margrieta Sirvide**.

Rīt, 14. jūlijā, dzimšanas dienu svinēs **Gita Adamane** un **Daina Kuple**.

Skaneiguo nakts

Skaniģā nakts

Trešdien pēc Brīvā mikrofona saietā dalībnieki devās uz pusotru stundu garu skaņu peldi – Gongu meditāciju, kas beidzās tikai pirms diviem nakti. Kā viņiem patika?

Ieva: “Ejot uz Gongu meditāciju, neloļoju ilūzijas par dziļi meditatīvu un dziedniecisku procesu, dzīves atklāsmēm. Gāju atpūsties – atslēgt prātu no ikdienas darbiem, plāniem un pabūt pati ar sevi. Lai gan Rūtas tētis par viņu prot lieliski parūpēties, manu prātu māca bažas – vai meita gul, vai nebūs noraudājusies, vai man nevajag iet gulēt ar savējiem, vai... tad izdusmojos uz sevi par nespēju atslābt, pēcāk prātoju, kurš krāc – Ansis vai Ako? Līdz beidzot iemigu. Tad apstājās laiks un domas. Pēc Gongu meditācijas bija pārgājušas galvassāpes un salīgajai man tik patīkami siltas pēdas. Gulēt gāju ar smaidu.”

Inese: “Bija interesanti pabūt Gongu meditācijā tādā vēlā diennakts laikā, jo daudz biežāk iekritu stāvoklī kaut kur starp nomodu un miegu. Varēju vērot, kā uzmanība aizpeld un tad atkal pamostoties pieslēdzas skaņām. Esmu vairākkārt pabijusi skaņu *peldēs*, un katru reizi ir interesanti vērot, kā ķermenī reagē uz dažādajām skaņām. Manuprāt, svarīgi, ir neko ļoti konkrētu no

procesa negaidīt, bet ar mierīgu prātu visam ļauties, ar labestīgu interesi vērot notiekošo un skatīties sevī.”

Ako: “Dzīvoju ļoti tuvu Torņakalna baznīcai, kur bieži notiek Gongu meditācijas. Pirms mēneša biju tur aizgājis, jo gribēju izmēģināt, kas tas ir. Gulēju, klausījos, mierā pārdomāju dzīvi, kamēr citiem, izrādās, bija austrāli piedzīvojumi – viņi bija kalnos vai pat Titānikā. Tāpēc gribēju pamēģināt vēlreiz. Vakar aizgāju un smuki vilņaini pagulēju – skaņas ļoti gaumīgi saplūda ar sapņiem. Ja būtu bagāts, laikam tā vien gulētu – katru nakti ar gongu dāmu pie auss.”

Ai, šaha galđeni!

Ai, šaha galđiņ!

Trešdien nīkšanas telpā pēc pusnakts līdzās dziedātājiem galvas laužija šaha spēlētāji pie septiņiem šaha galđiņiem. Ai, galđeni, ai, galđeni, kai tev skaiški pīderēj’!

Šaha turnīra organizators Ģirts Frolovs stāsta, ka tam pieteikusies vesela strīpa spēlētāju, tikai liela daļa nez kāpēc pazudusi. Novērtējot sarakstu, *Rūžņai* gan izskatījās, ka tajā sevi ieregistrējuši pat pāris tādi spēlētāji, kas vēl lāgā nemāk rakstīt, bet – laba griba nav peļama.

3x3 šaha turnīrā dalībnieki bez laika kontroles spēlē katrs pret katru divas spēles – vienu ar baltajiem kauliņiem, otru ar melnajiem. Kad punkti būs saskaitīti, noskaidrosies uzvarētājs.

Kovid laikā Kārļa dēls Bruno internetā aizrāvās ar šahu, un kopā ar viņu sāka spēlēt arī tētis. Bruno izdevās tik labi, ka viņš sāka iet Rīgas Šaha skolā, un nu jau priecājas par panākumiem: desmitgadīgais puisis jau ieguvis 2. sporta klasi šahā. Šovakar šaha turnīrs turpināsies – nāc un uzvari Bruno!

Lolita

Saieta ģimenes

Visas manas cerības ir pārspētas. Juris un Rūdolfs (5) Lapše ir tēti ar dēlu, kas pirmo reizi nonākuši 3x3 saietā, pateicoties draugu – Zvīguļu ģimenes – ieteikumam. Juris turklāt bija arī Prāta spēļu rīkotājs, pats izdomāja arī jautājumus un ir gandarīts, ka saņem daudz pozitīvu atsauksmju pēc piedzīvotā – tas un ne tikai tas silda sirdi šajā saietā. “Man vienmēr patīcis viss tautiskais, turklāt šķita svarīgi, ka dēlam šeit būs iespēja socializēties ar vienaudžiem, turklāt šī ir lieliska vieta, kur bērnam mācīt patstāvību. Bet man arī pašam te patīk – visas manas cerības ir pārspētas: gaisotne, labestība, iekļūtība un atbalsts.”

Lai arī reizēm neizdodas apmeklēt visas izvēlētās ievirzes, no rītiem Juris iet uz Zīmēt viegli, bet Rūdolfs – uz Tautietīšiem, toties pēcpusdienās cenšas doties pie saimniekiem. “Bijām pievakarē uz Tautas rotaļām un dejām, kas Rūdolfam ļoti patika. Godīgi sakot, pat savā ziņā neatpazīnu savu puiku, jo viņš ļoti aktīvi piedalījās un priecājās,” nodarbību atminas Juris.

Ekskursijā abi bija devušies autobusā, kas aizvīzināja uz Zilupi un skaisto Pasienu baznīcu. Apskates objekti, tostarp skaistā baznīca nekurienu vidū, bija iepriecinājums tētiem, bet Rūdolfam – zirgi, kazas un aitas.

Līdz ar vakara pasaciņu beidzas ģimenes ikdienas programma, jo tētiem jānodod gulēt kopā ar dēlu, bet to līdz nedēļas beigām varbūt izdosies labot un sarunāt iespēju pieredzēt arī dančus un nīkšanu: “Katra diena un pat katrs dienas cēliens te nes kaut ko pilnīgi jaunu – gaidu Daudzinājumu, kas noteikti būs piedzīvojums, kā arī darbu noslēguma izstādi.”

Dzimšanas diena saietā ir dāvana. Indra Majore-Dūšele, Sandis Dūšelis saietā ir kopā ar saviem trīs pusaudžiem – Dārtu (18), Gustu (16) un Lību (13). “No draugiem Liporiem biju daudz dzirdējusi par 3x3, tāpēc priekšstats par nometni bija, tomēr šeit es vadu ievirzi, un lielākā mana uzmanība ir tam,” atzīst Indra. “Braucu ar atvērtu interesi, priecājos par ikdienas rīta, vakara rituāliem, ko varu piedzīvot. Lielākais pārsteigums man ir par avīzi, kas iznāk katru dienu un ikrīta TV – kā to var dabūt gatavu katru dienu!”

Dūšeļu ģimenei gan nav zināmas saknes Latgalē, bet ir vesels Dūšeļu ciems Pierīgā, kur ir saimniecība un pat autobusa pietura. Ekskursijas laikā Pasienu baznīcā, uzzinot, ka šajā vietā Vitebskas guberņā izsenis dzīvojuši poļi, Indrai radies jautājums, kas līdz šim nebija aktuāls – diez pa kādiem ceļiem viņas poļu vecmāmiņa nonākusi Rīgā?

“Esmu paspējusi uztaisīt māla bļodu ar ziedu nospiedumiem, un Sandis jau apgleznojis Ludzu, arī Lība dodas zīmēt,” pastāstīja Indra. Lai arī pēc septiņiem koncertiem Dziesmu un deju svētkos visi bērni ir noguruši, dančos Indras dzimšanas dienas vakarā beidzot dejoja visi pieci – turklāt Indra savās jaunajās postalās!

Kijiva-Antālija-Ludza-Bebrene-Ludza. Kristīne Savicka uz Ludzas 3x3 atbraukusi ar abām meitām – Annu (8) un Gerdu (3). Kristīne ilgi bija pārliecināta, ka 3x3 saietā ir pirmo reizi, bet tad... “Vakar biju krusttēva bērns Bebrene un atradu fotogrāfijas, kur skaidri redzams, ka esam sastājušies vakara dziesmai. Tāpēc man pirmajā vakardziesmas dziedāšanas laikā kā pa miglu likās, ka esmu reiz dzīvē to darījusi!” Vienā no Kristīnes atrastajiem fotoattēliem redzams Jānis Atis Krūmiņš jaunībā, tomēr, kā noskaidroja *Rūžena*, tā nebija 3x3, bet gan cita nometne – Saulgriežu vasaras vidusskola, kuru apmeklēja arī folkloras kopa *Vilki*. Tātad šī tiešām ir Kristīnes pirmā 3x3 pieredze!

10 gadus Savicku ģimene par savām mājām sauca Ukrainas galvaspilsētu Kijivu – tur bērni gāja ukraiņu bērnudārzā un skolā. Ģimenē skan trīs valodas – krievu ar tēti, ukraiņu – skolā un latviešu – ar mammu. “Sagadījās, ka pērn pirms 24. februāra kopā ar Annas klasesbiedru ģimenēm bijām devušies atpūsties uz Turciju,” atceras Kristīne. Līdz pat Ludzas 3x3 viņi visi dzīvoja Antālijā, no kurienes attālināti mācījās un strādāja. Tātad bērniem nākusi klāt arī turku valodas vide.

“Uzturēt valodu un latvietību, ja nav pieejamas, piemēram, filmas.lv un Latvijas mediji, bērniem nav viegli. Biju dzirdējusi, ka vislabāk iedzīvināt latviešu valodu, ja nonāk tās vidē, tāpēc tieši meitu dēļ esmu šeit. Sākumā Annai bija stress, bet līdz ko sāka dančos komunicēt ar citiem, viss ir kārtībā!”

Tina

Pyparu pernīku Māreite Piparkūku Mārīte

Mārite Kronberga, kas vada ievirzi Mammas receptes, pati nāk no Sēlijas, bet jau daudzus gadus dzīvo Latgalē, Ludzā, un smejas, ka Sēlija un Latgale lielā mērā ir viens un tas pats.

Latgola vysod asociējas ar vīsmīleību – papros sev kuram, tevi te sagaideis, pabarauos i izguļdeis. Tys ir latgališu tautys ašņi – byut izpaleidzeigim i guoduot na tik par tyvuokajim, deļ tam, ka myusu viesture ir bejuse vysaidu tysmu laiku pylna. Latgalīts našķiroj ni tauteibys, ni socialuo sluona – jis ir vīnkuorši lobs cylvāks. I myusim cīš tyvai, i piec gora i geografiski, ir arī Sēlija, kur skaņ leidzeiga volūda i goldā, gostus meili sa-gaidūt, tik lykti leidzeigi iedīni.

Ludzā Mārīti pazīst kā Piparkūku Mārīti. Kad viņa tikko ieradās dzīvot šajā pusē, pirmais, ar ko tika iekartas vietējo sirdis, bija piparkūkas. Mārītes mamma bija godu saimniece, no kuras mīlestību pret gatavošanu Mārīte mantoja pati un nodevusi arī saviem bērniem. Lai gan pašai kulinārei tuvāki ir konditorejas izstrādājumi, nometnē top arī speķa pīrādžiņi, gulbešņiki un tumšā alus maize. No saldajiem ēdieniem Mārīte dalās ar mammas kapāto smilšu cepumu recepti, kā arī gatavos asuškas, kuru gatavošanas tradīcija Sēlijā un Latgalē gan nedaudz atšķiras. Sēļu asuškā biezpiens tiek pievienots

Mārītes praktiskais padoms:

Vairāk mājās gatavot ēst un ieturēt kopīgas maltītes!

Tā ir svarīga kopā būšana un enerģijas apmaiņa.

Latviešu – latgaliešu vārdnīca

Abādys (abāds, abādi) – ēdiens no tikko nokauta vai mednieku nošauta dzīvnieka

Barkans (barkāns, burkuons) – burkāns

Batvini (batveni, buraki) – sarkanās bietes

Sipisņiks – biezpiens

Bīziniks (bīzniks, bīzineica) – putra

Blašans – rīve

Blīni (bleini) – pankūkas

Casnāgs (casnuogs, česnuoks) – ķiploks

Čepierksneits – šķipsniņa

Gryustys gulbys (gryuslis) – mīcīti kartupeļi

Guldzīns (guldzs, guldzs) – malks

Ogūrči (gurči) – gurķi

Grebīze (grebēze) – bērzu beka

mīklai, bet latgaliešu – biezpiens tiek pildīts pīrādžiņa iekšpusē.

Mārītei šis ir pirmais 3x3 saiets, un te viņa jūtas ļoti labi. Bijis gan uztraukums par darbošanos svešā virtuvē, bet viss izdevies. Meistarei pašai ir svarīgi saglabāt mammas atstāto kulināro mantojumu, neaizmirstot arī par mūsdienu laiktelpu. Mārīte ir pārliecināta, ka senais saturs jaunā un saistošā ietērpā noteikti palīdzēs senču receptēm neizzust. Jautāta par savu mīļāko ēdienu, Mārīte atbild nedomājot – kartupeļu pankūkas! Un pačukst: lai tās sanāk vēl gardākas, klāt jāpievieno sīpols.

Mārīte atguodyno, ka gatavuo nadreikst, kod esi dusmeigs ci naapmīrynuots – tod vysī āduoji arī byušūt dusmeigi. Dusmeigam var tik rauga meikli meiceit, tod peiruogi saīt garšeiguoki. I vāļ Mārīte pasadola arī ar gordū gulbešņiku recepti.

Gulbešņiki

2 kg kartupeļu

2 ēdamkarotes miltu

2 olas

Pildījumam – maltā gaļa (vai arī jebkas cits pēc pašu izvēles)

Kartupeļus izvāra, kārtīgi samīca, pieliek klāt miltus, sāli, piparus un olas. Veido tādas kā kotletītes ar iedobi, kurā pilda pildījumu, aizver, liek pannā un uzmanīgi apacep. Gatavs! Cita starpā, kādreiz Latgalē visbiežāk tika gatavoti gulbešņiki ar meža sēņu vai biezpiena pildījumu.

4 personīgi jautājumi

1. Kura vieta Latgalē noteikti jāredz?

Ludza, jo tā ir senākā pilsēta Latvijā. Neplānoju nekur braukt prom, jo te ir savi cilvēki apkārt. Lai gan esmu te ieprecējusies, vienmēr ir pie kā vērsties pie palīdzības, šeit ir ļoti atsaucīgi cilvēki.

2. Kura latgaliešu dziesma noteikti jāiemācās?

Rūžena. Tā ir riktīga latgaliešu dziesma! Es dziedu arī folkloras kopā, bet ikdienā latgaliski nerunāju. Sēlijā, kad ar mammu dzīvojām kopā, mēs runājām sēļu valodā, tā īsti nav latgaliešu, bet ļoti, ļoti līdzīga. Bet dziedāt latgaliski gan es māku!

3. Kura grāmata būtu jāizlasa?

Noteikti pavārgrāmatas. Pēdējā, ko es lasīju un no kā iedvesmojos, bija Amandas Ozoliņas *Kūku karaliene*. Krietni jauna meitene, bet viņai ir TĀDAS ambīcijas! Ir, ko mācīties no tādiem cilvēkiem.

4. Kas ir atziņa, pie kuras Tu gribētu būt nonākusi ātrāk savā dzīvē?

Pa solītim, pa solītim visu var sasniegt.

Evika

Brīvais mikrofons

Kai as muoku, tai as maunu

Kā es māku, tā es maunu

Ar šādu 3x3 Brīvā mikrofona devīzes atgādinājumu sākās Ingus Krūmiņa vadītais koncerts trešdienas vakarā.

Sirvižu ģimene ar piecām meitām puku vārdos – Madaru, Magoni, Liliju, Margrietu un Gundegu klausītājus priecēja ar veselām trim dziesmām.

Alberts Sidorovičs bija izvēlēties dziesmu par cāļiem.

Grupa 5K no Medemciema bija tieši šim saietam atraduši jauku dziesmu latgaliešu valodā.

Magone Sirvide kopā ar māsu, kas viņas dziedājumu kuplināja ar klavierspēli.

Foršais fors – Dainis, Ingus un Jānis.

Es izjāju prūšu zemi.

Vistīņas un gailis dziedāja par dzīvošanu pie kundziņa.

Annele lasīja divus savus Tuoraga stuostus.

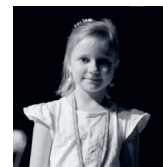
Andris Tomašūns dziedāja sava vectēva dziesmu par mežmalā atstāto pīpi.

3x3 solītis uz skatuves nevis sadziedājās, bet sadancojās.

Vilkaču trio – Toms, Ingus un Eduards.

Māra Vilmane Mežiniece dziedāja par lācēnu – varenu muzikantu.

Līga Reitere pārsteidza ar savu vargānu spēli jaukā kompānijā.

Līva Nāzare dziesmu jūru atsvaidzināja ar enerģisku deju.

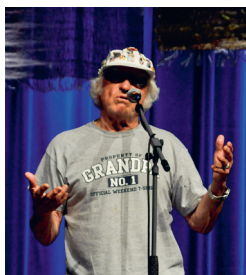
Skaņu balsi uzstājās grupa Mežūņi i namežūņi.

Apvienība Nameiz izdziedāja stereotipus par Latgali.

Pēteris un Zane Reiteri sirsnīgā dziesma No zvaigznītes.

Jānis Liepiņš stāstīja amerikāņu jokus.

Krūmiņu dzimta uz skatuves līgojās kuplā sastāvā.

“Ceļodams pa pasauli, pazaudēju gar-
mošku,” tā vakar pie Tautas nama dzie-
dāja Jānis Liepiņš.

Oficiāli apstiprinātas 3x3 Nīkšanas
mērvienības – Nīči. Tātad, turpmāk nīk-
šana jāmēra tā: viens nīcis, divi nīči, trīs
nīči...

Lotei Cekulei šajā saietā iet raibi. Ne-
pietiek ar to, ka, atdodot atslēgas dežu-
rantam, viņai ir nokritis bruncītis, Lote
vēl arī kā īsta dāma ir iztaisījusies ba-
seinā. Tātad. Lote izdomā – viņai vajag
relaksēties, tāpēc ies uz baseinu. Savelk
lūpas pušķīti – es Rīgas dāma, man ne-
piedien mērcēties pelkēs vai steigties
dušā, man vajag džakuzi! Ieiet baseinā,
grib maksāt baltu naudu, bet dežurante
saka – tā un šitā, mums te ir noteikumi,
ka sievietēm ieeja baseinā un SPA zonā
tikai ar peldcepurēm. Lotei peldcepures
nav, bet uz džakuzi gribas... Dežurante
piedāvā Lotei bezmaksas risinājumu –
uzlikt galvā zilo bahilu. Lote piekrīt –
ko citu darīsi, jāgrozās ar to, kas ir. Tā
nu Lote relaksējās baseinā un plūncājās
džakuzi ar zilu bahilu galvā. Ko tu smu-
kam padarīsi!?

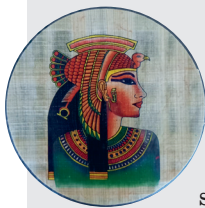
Vakar saieta avīzes redaktore Lolita
negaidīti nonāca naksnīgā pastaigā pa
Ludzu. Ingus Krūmiņš palūdza, lai Lo-
lita, iedama uz naktsmājām, paķer līdzī
arī četras meitenes – tā mazajām būs

Zaglis

Trešdienas zaglī
uzvarēja Evika
Muizniece un Oli-
vers Strazdiņš.

Dzeltenā Kleopatra

● Esmu slimnīcā.

Urā! Pati sev uzsitu
uz abiem pleciem! Jau
otro rītu pildīju ap-
ņemšanos 3x3 celties
stundu agrāk, lai vin-
grotu! Agrīnais vecums ne-
nāk viens, tas nāk pat ar bezmiegu vai
vismaz agru pamošanos. Gailis no brī-
numiem dzied fonā, bet vadītāja jau
no agra rīta piedāvā kokteiļi – smiek-
lu, protams. Viss būtu brīnišķīgi, bet
Kleopatra domā, Dievs dara... Laikam
par agru piecelos ne ar to kāju! Otrā
kāja apvainojās un... sveiciens visiem
savējiem no Rēzeknes slimnīcas! Esot
uzspējuši mani ievest laikā, jo brīvu
vietu vairs neesot! Tā kā dzīvojiet ve-
seli un laimīgi!

● **Ekskluzīva reportāža no Rē-
zeknes.** Vakar jūs visi braucāt 3x3
vadības sarūpētās ekskursijās, toties
es individuāli, bet ne plānoti, par
valsts līdzekļiem līdz pašai Rēzek-
nei. Nu ko, neesmu bijusi šai pilsē-
tā! Iepazīšanās gan ierobežota, bet
laipna. Un laikam ilgstoša, uz saie-
ta noslēgumu, diemžēl, nepaspēšu.

Bet uzspēju pierakstīt divas labas
atziņas, dzirdētas saietā. Varbūt
jums arī noderēs?! Pirmo – Tomašu-
na dzirdēto. Kad viņš deviņdesmit-
gadniekam vaicājis, kā tik ilgi var
nodzīvot ar ļoti labu atmiņu vai gai-
šu prātu, atbilde bija sena, bet ne-
daudz citādāka: “Izaudzini dēlu,
iestādi koku un nosit čūsku, bet sevī.
Un dzīvo tā, lai katru dienu paveiktu
ko labu!” Otru atziņu dzirdēju Lu-
dzas Mākslas skolā – “Pa mīlestību
brienot, kājas nesalst!”

● **Nīkšanu sarunas.** Lauris vaicā
dziesminiecei Reizniecei: “Kāpēc tu
dziedi par alu, bet pati dzer ūdeni?”
Ainārs nāk palīgā ar atbildi: “Kāpēc
tad tu dzer alu, bet nedziedi?” Varbūt
nemāk dziesmai vārdus, – nodomā
Ilga, un sāk mācīt: “Mans āzītis kud-
lainītis, tīder, sūdi, tūdi, rūdi, ņer,
ņer, ņuška, re, kur skaista, ņefaid-
rāā!” Un tagad – pamēģini atkārtot!

● **Brīdinājums.** Kad kāds sauc pa-
līgā papildināt dancotāju rindas, pa-
domā, pirms piekrti, citādi sanāks kā
Mārai un Leldei. Viņas uztrāpījās pa-
līgos dejai *Pērkonītis*, tāpēc atgriezās
galīgi slapjas un beigtas, kamēr pati
palīgos saucēja pat nedejoja.

drošāks ceļš. Lolita izdomāja, ka iešana
jāpārvērš stāstā par pavadīšanu. Sāka
ar meitenēm runāt, kas ir pavadīšana
un noformulēja tā: “Pavadīt nozīmē aiz-
iet ar kādu kopā līdz viņa mājām, bet
tad vienai kā muļķei iet uz savām mā-
jām.” Labi. Kad viena meitene bija pa-
vadīta, vadīja otru, bet Lolitai joprojām
šķiet, ka viņa tika izjokota, jo uz otrās
meitenes mājām bija jāiet aiz baseina,
tad pāri kaut kādam grāvim un pļavai
un atpakaļ. “Būs jāiet dienasgaismā pa-
skatīties, kur es tur nakts melnumā vie-
na pati klunkurēju,” saka Lolita.

Šorīt brokastīs zāļu sieva Līga pama-
na, ka kāds bērns meklē ievārījuma bļo-
diņu. Līga saka: “Skaties, tur pie tantes
ar šalli ir zapte!” Bērns snaikstās un ne-
var ieraudzīt, kurai tantei ir šalle, sa-
vukārt sieviete ar plāno šallīti grozās
un nezina, ko meklēt, jo laikam nezina,
kas ir zapte. “Ta nu gan labi sanāca –

viens neredz šalli, otrs – zapti,” nobri-
nījās Līga.

Saieta dalībnieku maksātspeja ir ap-
brīnojama – cenas aug, bet pirktspēja ne-
mazinās. Stāsts šāds. Rīta ievirzes Labrī-
tiņ ar Ritiņu dalībnieki šorīt citu ieviržu
dalībniekiem piedāvāja nopirkt auzu pār-
slu cepumus par diviem eiro gabalā, ci-
tādi viņiem, bubucišiem-nabadziņiem,
neesot naudiņas produktiem rītdienas
nodarbībai. Kāda dāsna Zāļu un puķu
mandalu ievirzes sieva apžēlojās par na-
baga bērniņiem un nopirka visu bļodu.
Bet... nepagāja ne piecas minūtes, kad
pa durvīm ienāca citi bubuciši-nabadzi-
ņi un piedāvā kanēļmaizītes, arī pa divi
eiro! Izrādās, komandām ir sacensība,
kuram izdosies pārdot vairāk. Dzirdēts,
ka ir tēvi, kas nav noturējušies un nopir-
kuši gan cepumu par divi eiro, gan bulci-
ņu par tādu pašu naudu, tāpēc šovakar
alus vietā dzers skaidravota ūdeni.

Redakcijas kontakti

Rūžepu kopj, baro, laista un pieskata Lolita Lūse, Tina Sidoroviča,
Evika Muizniece, Līga Andersone un Madara Kalniņa.

Ja ko redzi vai dzirdi, nāc klāt, rausti aiz piedurknes vai ziņo: Lolita 20245436,
lolita.luse@inbox.lv